

123/97
nr 111. 1387

BIULETYN INFORMACYJNY
IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W KIELCACH

UL. SIENKIEWICZA 49

TEL. 16-14.

KONTO P. K. O. Nr 67.325

Rok IV

Kielce w styczniu 1936 r.

Nr 1

DO CECHÓW i ORGANIZACyj RZEMIEŚLNICZYCH
NA TERENIE WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO

Izba Rzemieślnicza w Kielcach wzywa Cechy i Organizacje Rzemieślnicze, aby bezwzględnie przed 1 lutego b. r. nadesłały tut. Izbie, wypełnione należycie przez Zarządy Cechów i Organizacyj, kwestjonariusze, wysłane im przez Izbę, jako załącznik do niniejszego Biuletynu Informacyjnego.

Z działalności Izby Rzemieślniczej w Kielcach.

Z posiedzenia Zarządu Izby Rzemieślniczej w Kielcach

W dniu 13 stycznia odbyło się w lokalu Izby Rzemieślniczej posiedzenie Zarządu Izby w obecności P. Mgr. Wiktora Wojtowicza — Delegata Ministra Przemysłu i Handlu, na którym rozpatrzono szereg spraw, z których na specjalną uwagę zasługują następujące:

Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie rachunkowe Izby za rok 1935, z którego wynika, że Izba w roku sprawozdawczym, po stronie dochodów, budżet Izby wykonała z pewną nadwyżką, nie sięgając do kapitału zasobowego Izby — natomiast w wydatkach budżet wykonano ze znacznymi oszczędnościami, za co też Zarząd Izby wyraził dla Prezydium Izby uznanie za oszczędną gospodarkę funduszami Izby.

Dążąc do szerzenia propagandy wytwórczości rzemieślniczej wśród najszerszych warstw społeczeństwa, Zarząd postanowił urządzić wspólnie z zainteresowanymi organizacjami rzemieślniczymi w roku 1936 cztery regionalne pokazy produkcji rzemieślniczej w Częstochowie, Radomiu, Zagłębiu Dąbrowskiem i Kielcach w połączeniu z targami rzemieślniczymi. Nadto postanowiono udzielić finansowej pomocy rzemieślnikom, biorącym udział w Wystawie Święto-Krzyskiej, która rozpocznie się w dniu 29.II. 1936 r. w Warszawie, poczem zostanie przeniesiona do Kielc. Biorąc pod uwagę, że stoiska na Wystawie Święto-Krzyskiej będą bez-

płatne, Zarząd Izby postanowił ogłosić niniejszą sprawę w Biuletynie Informacyjnym Izby celem spowodowania jaknajliczniejszego udziału rzemiosła województwa Kieleckiego w Wystawie Święto-Krzyskiej.

Przyjęto do wiadomości fakt przyznania przez Bank Gospodarstwa Krajowego w Katowicach, na skutek starań Izby Rzemieślniczej, kredytów rzemieślniczych do rozprowadzenia przez:

1) Komunalną Kasę Oszczędności w Będzinie	zł. 75.000
2) Komunalną Kasę Oszczędności w Częstochowie	zł. 100.000
3) Komunalną Kasę Oszczędności w Zawierciu	zł. 80.000
4) Bank Rzemieślniczy Spółdz. z ogr. odp. w Sosnowcu	zł. 45.000

Nadto przyjęto do wiadomości, że Bank Gospodarstwa Krajowego w Krakowie, przychylając się do prośby Izby Rzemieślniczej, podniósł wysokość kredytów rzemieślniczych, rozprowadzanych przez Bank Rzemieślniczy w Miechowie do kwoty zł. 50.000.

Ustalono opinię, że w wypadkach, gdy warsztat rzemieślniczy chwilowo zawiesił pracę w warsztacie ze względu na brak zamówień, umowy o naukę rzemiosła, zawarte z właścicielem takiego warsztatu, mogą ulec rozwiązaniu przez opiekę ucznia, o ile przerwa w pracy warsztatu, a tembardziej w nauce ucznia, trwa dłużej, niż 3 miesiące.

Ustalono także opinię, że okres przerwy w nauce rzemiosła, wynikłej wskutek braku pracy w warsztacie pryncypała — może być automatycz-

nie przedłużony termin odbywania nauki po wygaśnięciu umowy. Powyższą opinię ustalono dla władz centralnych, które zamierzają wydać stosowną interpretację postanowień prawa przemysłowego w dziedzinie nauki rzemiosła.

Postanowiono wydać drukiem nakładem Izby referat p. t. „Tradycje rzemiosła polskiego“, opracowany i ogłoszony w dniu 17-XI-1935 roku na uroczystości poświęcenia sztandaru Stowarzyszenia Rzemieślników Chrześcijan w Kielcach, przez Mgr. Wiktora Wojtowicza, Zastępcę Naczelnika Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach.

Postanowiono także podjąć wstępne rozmowy z p. Kazimierzem Jaroszewskim, Naczelnikiem Wydziału Społecznego w Związku Izb Rzemieślniczych, w sprawie wydania nakładem Izby pracy p. Jaroszewskiego o „Ustawodawstwie porównawczym odnośnie dowodu uzdolnienia zawodowego, przyjętego w różnych państwach Europy“.

W ciągu obrad, które trwały od godz. 10 rano do godz. 18 wieczorem, rozpatrzono nadto szereg spraw bieżących, nie posiadających większego znaczenia.

Informacje i porady.

W sprawie badania ksiąg handlowych przez urzędy skarbowe.

Ministerstwo Skarbu nakazało urzędowi i rewidentom skarbowym nie przetrzymywać dostarczonych im dla badania przez płatników ich ksiąg handlowych.

Przetrzymywanie ksiąg, przedstawionych przez płatników dla sprawdzenia deklaracji podatkowych, jest niedopuszczalne.

Wzywaniu płatników do przedstawienia ksiąg w lokalu urzędu, należy z reguły ograniczyć do mniejszych przedsiębiorstw. Przedewszystkiem zaś, należy przewidzieć, jakie księgi i w jakim czasie mogą być zbadane w urzędzie skarbowym, aby płatników nie narażać na niepotrzebną stratę czasu i niewygodę.

Sprawa uznania przez Min. Skarbu farbiarstwa, jako rzemiosła.

Oddział w Opocznie Centralnego Związku Rzemieślników-Żydów w Polsce zwrócił się do Izby Rzem. w Kielcach z prośbą o interwencję w Izbie Skarbowej w Kielcach, w sprawie nie uznawania przez Urząd Skarbowy w Opocznie farbiarstwa jako rzemiosła.

Na interwencję tut. Izby Rzemieślniczej, Izba Skarbową w Kielcach pismem Nr. II. 2/2/242/35

z dn. 25 października r. z. oznajmiła, że farbiarz (farbiarnia), mimo, że posiada kartę rzemieślniczą i świadectwo przemysłowe VIII kat. oraz jednego pracownika nie może opłacać zryczałtowanego podatku przemysł. na podstawie § 4 rozp. Min. Skarbu z dn. 6 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 89, za 1935 r.), gdyż farbiarnie zaliczone są do rozdz. XVIII taryfy, będącej załącznikiem do art. 23 Ust. o państwowym podatku przemysłowym.

W związku z tem Izba tut. wystąpiła do Związku Izb Rzem. R. P. z prośbą o spowodowanie uznania przez Ministerstwo Skarbu farbiarstwa jako rzemiosła.

Egzaminy mistrzowskie w nowych rzemiosłach.

Związek Izb Rzem. R. P. zwrócił się do Min. Przem. i Handlu z prośbą o rozszerzenie mocy obowiązującej wyjaśnienia Min. P. i H. z dn. 12 lipca 1933 r. (Nr. P. A. II/1/61) na inne zawody, które w przyszłości mogą być uznane za rzemiosła i o uzupełnienie powyższego wyjaśnienia przepisem, zezwalającym na ulgowe dopuszczenie do egzaminu w nowych rzemiosłach w ciągu 6 miesięcy od daty zaliczenia danego zawodu do rzemiosła tych osób, które przedstawią dowód, że przez 5 lat pracowały samoistnie w odnośnym zawodzie.

Wyjaśnienie to dotyczy się nabycia uprawnień w brukarstwie oraz w chemicznym czyszczeniu i farbowaniu odzieży i skór futrzanych, które zostały uznane przez Min. P. i H. za oddzielne rzemiosła.

W odpowiedzi na powyższe Ministerstwo P. i H. zakomunikowało Zw. Izb. Rzem., że omawiana sprawa zostanie rozpatrzona przy rozszerzeniu listy rzemiosł.

Roboty wzbronione młodocianym i kobietom.

W uzupełnieniu podanej przez Biuletyn Inform. Nr 8-11, poz. XVI, wzmianki o robotach wzbronionych młodocianym, komunikuje się, że w tej sprawie zamieściło „Rzemiosło“ Nr 1, z dn. 5 stycznia r.b., obszerny artykuł p.t. „Roboty wzbronione młodocianym i kobietom“.

Kwalifikacje do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych.

W Dz. U. R. P. z dn. 24-go grudnia 1935 r. Nr 94 (poz. 593) wyszło rozporządzenie Ministerstwa Wyzn. Relig. i Ośw. Publ. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych.

Wysokość dozwolonych odsetek.

Dekret z dn. 3-go grudnia r. z. (Dz. U. R. P. Nr 88, p. 545) ustalił wysokość odsetek ustawowych na 8 od 100 rocznie. Wyższego procentu nad 8% w stosunkach prywatno-prawnych pobierać nie wolno.

O podwyższeniu podatku od drożdży.

Zgodnie z dekretem P. Prezyd. R. P. z dn. 28. XII. 1935 roku (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 599) drożdże nadające się do wypieku (piekarniane), zarówno wyrobione w kraju, jak przywiezione z zagranicy, podlegają podatkowi spożywczemu w wysokości 1 zł. 85 gr. od 1 kg.

Sprzedający drożdże po cenie wyższej od wyznaczonej na nie, podlega karze w wysokości od 20 do 50-krotnej żądanej lub pobranej różnicy ceny.

Obniżka składek i ulgi w przymusowym ubezpieczeniu od ognia.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych obniżył składki w przymusowym ubezpieczeniu nieruchomości od ognia o 15%.

Nadto właścicielom budowli zalegającym z zapłatą 2-ech lub więcej półrocznych rat składki, których termin płatności przypada po 1 stycznia 1936 r., w razie pożaru Zakład Ubezp. wypłaci mimo to przypadające im odszkodowanie, ale zmniejszone nie więcej jednak niż o 25% (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 576).

Sprawa znowelizowania podatku przemysłowego od drobnych przedsiębiorstw.

Wkrótce ma się ukazać rozporządzenie P. Ministra Skarbu w sprawie znowelizowania podatku przemysłowego. Z tego powodu Związek Izb Rzemieślniczych R. P. przesłał Min. Skarbu swoją opinię w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego wraz z jej uzasadnieniem.

Związkowi Izb. Rzem. chodzi o to: 1) aby wymiar podatku zryczałtowanego opierał się na materiale faktycznym, a to zgodnie z odnośnymi przepisami, wydanymi przez Min. Skarbu; 2) aby wymiar podatku zryczałtowanego na rok 1936 był oparty na materiale faktycznym z r. 1935. Oparcie bowiem podatku takiego na lata 1936 i 37 na przeciętnych obrotach z lat 1930 i 1931 byłoby szkodliwe dla płatników, a nawet i dla Skarbu Państwa; 3) aby kwoty podatku odpowiadały przeciętnym obrotom, a nie maksymalnej ich wartości, 4) aby utrzymano na wzór r. 1935 ulgi w postaci niepobierania 15% dodatku do podatku i 5) aby warsztaty rzemieślnicze, wolne od podatku przem.,

od obrotu, nie były zmuszone opłacać go w formie ryczałtu, gdyż to byłoby sprzeczne z p. 5, art. 8 Ustawy o podatku przemysłowym.

Min. Skarbu uwzględniło opinię Zw. Izb Rzemieślniczych, wprowadzając do projektu rozporządzenia szereg poważnych zmian na korzyść rzemiosła.

Nowelizacja przepisów egzekucyjnych.

Wkrótce ma nastąpić nowelizacja przepisów egzekucyjnych.

Opłaty egzekucyjne zostaną wydatnie niższe, opłata np. za upomnienie dotyczące się sumy do 20 zł. ma wynosić 25 gr. zamiast dziś pobieranych 1.50 zł., za zajęcie ruchomości przy małych sumach zamiast 1.50 zł. tylko 50 gr. Wogóle opłaty za upomnienia, zajęcie i t. p. przy mniejszych sumach będą znacznie niższe, natomiast przy większych—nieco podwyższone.

Samorządy i Ubezpieczalnie będą wysyłać płatnikowi bezpośrednio od siebie najpierw upomnienie z ostrzeżeniem go, że jeśli w czasie 9 dni nie uiszczy należności, podlegnie egzekucji przymusowej, dokonanej przez odnośne władze skarbowe.

W ten sposób uda się zmniejszyć ilość upomnień egzekucyjnych, wysyłanych przez urzędy skarbowe i da czas na poprawienie, tak często zdarzającego się niesłusznego wymiaru opłaty.

Nowe miasto, Wierzbnik-Starachowice.

Urząd Wojewódzki w Kielcach, opracowuje sprawę połączenia Starachowic z Wierzbnikiem i utworzenia z tych osad jednego miasta. Ma to nastąpić w ciągu r.b. W ten sposób wkrótce powstanie nowe miasto, posiadające wszelkie dane do rozkwitu.

Ogólnopolski konkurs na najlepsze instrumenty muzyczne.

Z inicjatywy Instytutu Muzycznego w Krakowie (ul. św. Anny 2) powstał Komitet, który organizuje w Krakowie, w dn. 8 — 12 lutego r.b. ogólnopolski konkurs na najlepsze instrumenty smyczkowe, wyrabiane w Polsce.

Celem konkursu jest zobrazowanie wytwórczości lutniczej w Polsce.

Plan i szczegóły wzięcia udziału w tym konkursie podało „Rzemiosło“ w Nr 51.

Prośba do Cechów i Organizacji Rzemieślniczych o nadsyłanie sprawozdań i korespondencji.

Zarząd Izby uchwalił zwrócić się do wszystkich Cechów i Organizacji Rzemieślniczych, znajdujących się na terenie tut. Izby, aby dla utrzymania ściślejszego kontaktu z Izbą, przysyłały

sprawozdania miesięczne ze swej działalności i w miarę potrzeby korespondencje dotyczące życia rzemiosła lub zjawisk gospodarczych z ich terenu mogących zainteresować Izbę. Korespondencje te będą się drukować w „Biuletynie Informacyjnym“ względnie w czasopiśmie „Rzemiosło“.

Od Zarządu Izby.

Wobec napływu w ostatnich miesiącach 1935 roku znacznej ilości podań o dopuszczenie do egzaminu czeladniczego, Zarząd Izby postanowił upoważnić biuro Izby do nie udzielania odpowiedzi na ponaglenia petentów, ponieważ sprawy będą załatwiane w kolejnym porządku wpływu i w miarę możliwości technicznych referatu egzaminacyjnego Izby.

W sprawie uzyskania uprawnień rzemieślniczych przez absolwentów szkół technicznych i szkół majstrów budowlanych.

W uzupełnieniu podanych przez Izbę tut. zawiadomień w sprawie uprawnień techników budowlanych, zamieszczonych w Biuletynie Informacyjnym Nr 8-11. 35, poz. XIII i XIV, komunikuje się dodatkowo, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyjaśniło, iż świadectwa z ukończenia szkoły budowlanej nie można uważać za równorzędne ze świadectwem czeladniczym.

Absolwenci szkół technicznych oraz szkół majstrów budowlanych, wymienionych w § 1 pkt. II rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 XII 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 518), po odbyciu trzyletniej praktyki w rzemiośle ciesielskim lub murarskim, mają możliwość uzyskania w drodze dyspensy (art. 146 pr. przem.) karty rzemieślniczej na prowadzenie danego rzemiosła, nie mają natomiast podstawy do ubiegania się o dopuszczenie do egzaminu mistrzowskiego, który składać mogą w myśl postanowień art. 158 pr. przem. dopiero po 6-0 letnim samoistnym i nieprzerwanym wykonywaniu rzemiosła.

Praktyka trzyletnia, o której mowa wyżej, winna być zasadniczo faktyczną, praktyką rzemieślniczą, mieć miejsce po ukończeniu szkoły i trwać 3 lata. Dopuszczalnym jest odbywanie równoległe w jednym trzechleciu praktyk murarskiej i ciesielskiej.

Uprawnienie do kształcenia terminatorów absolwenci szkół budowlanych uzyskać mogą tylko przez złożenie w sposób wyżej wymieniony egzaminu mistrzowskiego. Ci jednakże, którzy wykazują się conajmniej trzyletnim samoistnym prowadzeniem rzemiosła przed 16. VIII. 1934 r., zachowują prawo do kształcenia terminatorów nabyte na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Min. W. R. i O. P. z dnia 14. XII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1015).

Kronika Rzemieślnicza.

Związek Gospodarczy rzemiosła rzeźniczo-wędliniarskiego woj. kieleckiego i łódzkiego.

Dnia 15 grudnia r. z. w niedzielę odbyło się w lokalu Izby Rzemieślniczej zebranie przedstawicieli zawodu rzeźniczo-wędliniarskiego, na którym obradowano nad projektem Związku Cechów Rzeźniczo-Wędliniarskich w Łodzi, mającym na celu powołanie do życia Związku Gospodarczego rzemiosła rzeźniczo-wędliniarskiego województwa kieleckiego i łódzkiego.

Zebrani przedstawiciele zawodu rzeźniczo-wędliniarskiego po dłuższej dyskusji ustosunkowali się negatywnie do projektu utworzenia Związku Gospodarczego wspólnie z województwem łódzkim i powierzyli Cechowi Rzeźniczo-Wędliniarskiemu w Kielcach opracowanie projektu statutu Związku Gospodarczego rzemiosła rzeźniczo-wędliniarskiego województwa kieleckiego z siedzibą w Kielcach.

Przed zakończeniem obrad zebrani po wysłuchaniu przemówień Wiceprezesa Kieleckiej Izby Rzemieślniczej, p. Stanisława Lorensa oraz Zastępcy Dyrektora Izby, p. Jana Korsaka, uchwalili następującą rezolucję: „Zebrani w dniu 15. XII. 35 r. w Kielcach delegaci Cechów Rzeźniczo-Wędliniarskich Województwa Kieleckiego w zrozumieniu doniosłości rzuconego przez Rząd hasła zwiększenia produkcji i obrotów przez obniżenie cen — uchwalają podjąć na terenie województwa akcję, zmierzającą do obniżenia przez rzemiosło rzeźniczo-wędliniarskie cen na swe wyroby — celem udostępnienia tychże najszerszym warstwom konsumentów“.

„Opłatek“ w Stow. Rz. Chrz. w Kielcach

W drugim dniu świąt dn. 26 grudnia r. z. odbyła się w lokalu Stowarzyszenia Rzemieślników Chrześcijan w Kielcach uroczystość „Tradycyjnego Opłatka“, na którą przybyło około 50 członków i sympatyków Stowarzyszenia oraz zaproszonych gości. W uroczystości tej w charakterze gości udział wzięli między innymi: P. Jan Korsak — Zastępca Dyrektora Izby Rzemieślniczej, który reprezentował Dyrektora Izby p. Mgr. G. Axentowicza, Prezes Stowarzyszenia b. Więźniów Politycznych — p. Raczyński, Prezes T-wa Prawidłowego Myślistwa p. Karnauchow oraz Prezes Komitetu Organizacyjnego Stowarzyszenia Młynarzy Chrześcijan w Kielcach.

Uroczystość zagał Prezes Stowarzyszenia Rzem. Chrz. p. Leon Krupski, witając gości, sympatyków i członków Stowarzyszenia i po dłuższym przemówieniu złożył w imieniu Zarządu Stowa-

rzyszenia wszystkim obecnym serdeczne życzenia świąteczne. Po odśpiewaniu kolędy „Bóg się rodzi“ — zebrani podzielili się opłatkiem i zasiadli do stołu biesiadnego, przy którym wygłoszono szereg przemówień i wznoszono liczne toasty.

Na zakończenie Prezes Stowarzyszenia, p. Krupski wygłosił przemówienie, dziękując gościom, sympatykom i członkom Stowarzyszenia za przybycie i udział w uroczystości „Tradycyjnego Opłatka“, przyczem podkreślił konieczność zjednoczenia się rzemiosła chrześcijańskiego w Kielcach i podjęcia wspólnej pracy nad gospodarczym podniesieniem warsztatów chrześcijańskich w Kielcach, czego dokonać należy własnym wysiłkiem i zgodną współpracą zorganizowanego rzemiosła chrześcijańskiego w Kielcach.

Wydawnictwa.

„Rzemiosło“.

Każdy rzemieślnik winien prenumerować „Rzemiosło“, pismo tygodniowe, poświęcone sprawom dotyczącym się rzemiosła, a Cechy i Organizacje muszą go wypisywać dla użytku swoich członków.

Bogatą treść tego pisma najlepiej ilustruje podany w Nr 52 „Rzemiosła“ obszerny i dokładny spis rzeczy, zawartych w roczniku 1935 r., w którym każdy znajdzie bezwątpienia coś, co go żywiej obchodzi i interesuje.

Prenumerata od stycznia r. b. została obniżona do 8 zł. na rok, można też płacić kwartalnie 2 zł.

„Reklama“.

Wyszedł z druku w końcu r. z. Nr 7 — 8 miesięcznika „Reklama“, organu „Polskiego Związku Reklamowego“.

Zeszyt bogato ilustrowany i wydany na dobrym papierze ilustracyjnym, zawiera szereg artykułów, wskazujących, gdzie, kiedy i jak należy się ogłaszać, żeby zdobyć rynek i klienta.

„Katalog pism Polski i W. M. Gdańska“.

Towarzystwo Reklamy Międzynarodowej wydało na rok 1936 „Katalog pism Polski i W. M. Gdańska“ (Warszawa, br., str. XVIII + 110).

Katalog został wzorowo opracowany z dużym nakładem pracy. Zadaniem jego jest wskazać, które pismo nadaje się dla reklamy określonego artykułu, jaką wybrać formę lub treść ogłoszenia, ażeby przemawiało do czytelnika, jakie wybrać miejsce w piśmie na ogłoszenie, a wreszcie jaki jest koszt netto ogłoszenia lub nawet całej akcji ogłoszeniowej i jak najbardziej celowo zużyć fundusz, przeznaczony na reklamę.

Katalog podaje wszystkie potrzebne i niezbędne informacje w tego rodzaju wydawnictwach, a więc kierunek danego pisma, rozmiar strony, cenę ogłoszeń i t. p.

Przy większych osiedlach w katalogu przytoczono ilość mieszkańców.

Katalog ten może oddać wielkie usługi sferom handlowym i przemysłowym, a więc i rzemieślniczym.

Biuletyn Informacyjny Biura Organizacyjno-Handlowego Izby Rzemieślniczej w Kielcach.

Instytucja kredytowa dla drobnego rzemiosła.

Ogromną większość rzemiosła stanowią ubodzy rzemieślnicy, którzy nie mogąc oprzeć się o kapitał, potrzebny im do produkcji, stają się z czasem łupem nakładców i powiększają szeregi chałupników.

Ogół rzemieślników nie korzystał dotąd z pomocy specjalnie dla całego rzemiosła Rzplitej utworzonej instytucji kredytowej, jak inne np. warstwy społeczne,

Potrzeba i konieczność istnienia takiej instytucji, służącej dla rzemiosła całej Polski, stała się sprawą palącą.

Ma więc obecnie powstać instytucja kredytowa, której zadaniem będzie udzielanie pożyczek drobnemu rzemiosłu, któreby służyły jako kapitał obrotowy dla podtrzymania produkcji rzemieślniczej.

Wysokość kredytu na jeden warsztat ma wynosić od 25 do 200 zł. Spłacać się będzie te pożyczki w ratach dwutygodniowych, nie przekraczających przeciętnego zarobku dziennego rzemieślnika, a więc 2 — 5 zł.

Oprocentowanie będzie minimalne, bo wynoszące 1%, które ma być zużyte na niezbędne wydatki manipulacyjne. Jako zabezpieczenie pożyczki będzie służyć weksel kaucyjny, opatrzony poręczeniem (zyrem) jednej tylko osoby.

Pożyczkę tę dostanie każdy rzemieślnik, który wykaze konieczność spłacenia zobowiązania, związanego z produkcją jego warsztatu.

Mająca powstać instytucja kredytowa będzie nosić charakter społeczny, jako że jej celem będzie przyjsie z pomocą materialną najuboższym warstwom rzemiosła. Organizacja ta zatem będzie działać na podstawie prawa o stowarzyszeniach.

Członkowie jej będą podzieleni: na wspierających, wnoszących składki miesięczne w wysokości 1 zł. i zwyczajnych, opłacających 20 gr.

Członkowie wspierający posiadają głos decydujący w zarządzie instytucji kredytowej, bez prawa jednak korzystania z jej usług, zwyczajni zaś członkowie mogą otrzymać pożyczkę, a nadto biorą pewien udział w kontroli działalności tej organizacji.

Członkami wspierającymi mogą być osoby fizyczne i prawne, natomiast członkami zwyczajnymi mogą być wyłącznie tylko rzemieślnicy, wykupujący conajwyżej świadectwo przemysłowe VIII kat. oraz chałupnicy.

Kapitał niezbędny dla normalnego funkcjonowania instytucji kredytowej ma powstać ze składek członkowskich i z lokat terminowych, nieoprocentowanych, przyczem lokaty nie mogą przewyższać sumy kapitałów, powstałych ze składek, darowizn i subwencji.

Kapitały nie mogą być zużywane na koszty handlowe organizacji.

Organizacja ma objąć całą Rzeczpospolitą i będzie podzielona na oddziały lokalne, okręgowe (w siedzibach województw) i zarząd główny.

We władzach okręgu mają zasiadać z urzędu delegaci odnośnej Izby Rzemieślniczej, a w zarządzie głównym — delegaci Związku Izb Rzem. R. P.

Kredyty budowlane na 1936 r.

Komitety rozbudowy poszczególnych miast otrzymały od B. G. K. zawiadomienia o przyznaniu im kredytów na budownictwo mieszkaniowe.

Na terenie woj. kieleckiego mają otrzymać pożyczki budowlane: Kielce 280.000 zł., Radom 300.000, Ostrowiec Kiel. 60.000, Wierzbnik - Stara-chowice 60.000, Skarżysko-Kamienna 80.000, Sosnowiec 350.000, Będzin 120.000, Dąbrowa-Górnica 130.000, Czeladź 40.000, Zawiercie 30.000 i Częstochowa 340 tys. zł.

Ogółem przyznano pożyczki 79 miastom w Polsce.

Z sumy, przeznaczonej na udzielanie pożyczek budowlanych, przypada na budowę dużych domów blokowych 54 proc., na budownictwo drobne — 38 proc. i na remonty — 8 proc.

W granicach przydzielonych kontyngentów komitety mogą uchwalić wnioski pożyczkowe i przesłać je B. G. K. Pożyczki będą udzielane na domy murowane i drewniane. Pierwszeństwo w otrzymaniu pożyczki będzie przysługiwało tym, którzy będą potrzebować do zakończenia budowy najmniejszego kredytu.

Wysokość kredytu na kapitalne remonty domów o przeważającej liczbie małych mieszkań oraz na zaprowadzenie w nich wodociągów i kanalizacji będzie mogła wynosić do 75 proc. kosztów remontu.

Dla drobnego budownictwa zbiorowego t. j. przy jednoczesnej zabudowie całego osiedla co-

najmniej 10-ma domkami wg. określonego typu wysokość pożyczki wynosić będzie 6.000 zł. na budynek jednomieszkaniowy, przy drobnym budownictwie indywidualnym wysokość pożyczki na takiż domek będzie wynosić zasadniczo 4.000 zł., przyczem udzielony kredyt musi się mieścić w granicach połowy ogólnych kosztów budowy. Pod budynkiem jednomieszkaniowym rozumie się domek złożony z pokoju, kuchni i przynależności, o powierzchni użytkowej, wynoszącej conajmniej 30 mtr. kw.

Wyżej przytoczona wysokość kredytów dla budownictwa drobnego, indywidualnego i zbiorowego, może być jeszcze powiększona o 50 procent na każde następne mieszkanie, z tem jednak, że suma pożyczki w żadnym razie nie przekroczy połowy kosztorysu.

Maksymalna wysokość pożyczki dla budownictwa blokowego może dla jednego budynku o kubaturze najmniej 2500 mtr. sześć. wynieść 30 proc. kosztów budowy.

Pożyczki będą zabezpieczane na pierwszym numerze hipoteki, a przy kredytach na remont także i na dalszym miejscu hipoteki, jednak zawsze w granicach połowy wartości nieruchomości, której oceny dokona zresztą sam B. G. K. Osoby nie mogące dać takiego zabezpieczenia, nie będą mogły korzystać z tych kredytów. Pożyczki większe na domy będą podlegać amortyzacji w ciągu 25 lat.

Oprocentowanie tych pożyczek wynosi $4\frac{3}{4}\%$, a od czasu rozpoczęcia spłaty 4 i pół proc. rocznie, łącznie już z dodatkiem administracyjnym B. G. K.

Pragnąc korzystać z kredytu, należy złożyć podanie do miejscowego komitetu rozbudowy. Do podania należy dołączyć: 1) zatwierdzony plan budowy, 2) kosztorys i 3) zaświadczenie hipoteki, stwierdzające, że nieruchomość, na którą ma być zaciągnięta pożyczka, jest rzeczywiście własnością budującego.

Informacje o imporcie z Niemiec i eksporcie z Polski towarów.

Dnia 4 listopada 1935 r. zawarta została Umowa Gospodarcza Polsko-Niemiecka.

Na mocy tej Umowy przywóz towarów niemieckich i wywóz z Polski uzależnione są od złożenia przez importera (eksportera) w Urzędzie Celnym świadectwa rozrachunkowego na przywóz (wywóz).

Świadectwa takie są ważne na 1 miesiąc od daty wystawienia i służą do jednorazowej odprawy celnej.

Regulowanie należności za towar odbywa się wyłącznie za pośrednictwem „Zahanu“.

Świadectwa rozrachunkowe na terenie woj. kieleckiego wydaje delegat „Zahanu“ przy Izbie Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu.

Blizsze szczegóły dotyczące się Umowy Gospodarczej Polsko-Niemieckiej podaje obszernie „Rzemiosło“ w Nr 51, z dnia 22 grudnia r. z., str. 7 — 9, dokąd ciekawych odsyła się.

Zainteresowani w wywozie do Niemiec mięsa wieprzowego i smalcu, właściciele zakładów rzeźniczo-wędliniarskich, powinni przedewszystkiem skomunikować się bezpośrednio z Izbą Rzemieślniczą w Kielcach.

W sprawie nielojalnej konkurencji przemysłu bekonowego.

Prezes Związku Izb Rzem. R. P. i poseł na Sejm, p. Antoni Snopeczyński, złożył d. 16 grudnia r. z. interpelacje na ręce Ministrów Przemysłu i Handlu, Rolnictwa oraz Spraw Wewnętrznych odnośnie nielojalnej konkurencji, jakiej się dopuszczają bekoniarne względem rzemiosła rzeźniczo-wędliniarskiego.

Kartel bekonowy, w bezprzykładny wprost sposób, niszczy blisko 40 tysięcy warsztatów rzeźniczo-wędliniarskich, powiększając bezrobocie i sprowadzając zastój w interesach tego rzemiosła oraz upadek dużej ilości warsztatów.

W ostatnich latach znacznie zmalał wywóz zagranicę wyrobów mięsnych, produkowanych przez fabryki bekonów.

W październiku r. z. eksport ten zmniejszył się jeszcze o 1.400.000 zł.

Chcąc pokryć, wyniki z tego stanu rzeczy, straty, bekoniarne przerzuciły się na rynek wewnętrzny, znajdując chętnych nabywców spowodu niskich cen swoich wyrobów.

Bekoniarnie, zasilane głównie przez kapitał obcy, mogą łatwo konkurować z warsztatami rzeźniczo-wędliniarskimi spowodu różnych przywilejów, nadanych im dla wzmożenia eksportu przez państwo i samorządy.

Budżet roczny kartelu bekonowego czyli „Związku Eksporterów Bekonów i Artykułów Zwierzęcych“ przekracza milion zł.

Na rzecz tego „Związku“ pobiera się specjalne opłaty od eksportu bydła i trzody chlewnej. Od sztuki trzody płaci się 75 gr., od sztuki bydła 2.50 zł., od cielęcia—40 gr., od konia rzeźnego—1 zł.

Bekoniarnie zwolniono od opłaty podatku interwencyjnego w wysokości 1 zł. 50 gr. od ubitej sztuki bydła i trzody, przeznaczonego na pokrycie kosztów eksportu. Podatek ten obciąża jedynie rzemiosło rzeźn.-wędliniarskie, dokonywają-

ce uboju na rynek wewnętrzny, podnosząc przez to koszty produkcji jego wyrobów.

Z opłat pobieranych przez „Związek“ tylko 20 proc. idzie na popieranie hodowli, resztę pochłania utrzymanie kosztownej administracji „Związku“.

Znawcy produkcji mięsnej twierdzą, że podatek ubojowy, opłaty wywozowe i zyski z eksportu winny w pierwszym rzędzie iść na racjonalnie prowadzoną hodowlę zarodową, budowę specjalnych wagonów i okrętów—chłodni oraz na usprawnienie środków eksportowych.

Bekoniarnie korzystają ze szczególnych przywilejów w rzeźniach miejskich i dzierżawią szereg rzeźni komunalnych. Np. w Radomiu bekoniarńia płaci za ubój ryczałtowo od szt. trzody chlewnej zł. 3.50 i za ubitą sztukę na wyrób wędlin zł. 5.50, gdy miejscowi rzeźnicy i wędliniarze zmuszeni są płacić za ubój trzody chlewnej zł. 7.20 od sztuki oraz za oględziny weterynaryjne i podatek ubojowy zł. 3.50, a za korzystanie z chłodni 1 zł.

W sprawie bekoniarńi w Radomiu Izba Rzem. w Kielcach złożyła szczegółowe przedstawienie w tej sprawie dnia 6 listopada r. z. Międzyministerjalnej Komisji dla Współpracy z Samorządem, o czym pisał Biuletyn № 8-11-35, str. 3.

Pozatem bekoniarne korzystają bezpłacie z pomieszczeń na rzeźni i nabywają sól po niższych cenach. Bekoniarnie często umyślnie brakują część ubitych wieprzy, aby móc je potem sprzedać na rynku krajowym, bez uskuteniania jakichkolwiek dodatkowych opłat na rzecz rzeźni.

Mało tego. Bekoniarnie zakładają w bardzo wielu miejscowościach, nie pomijając Warszawy i innych wielkich miast, wędliniarńie, jatki, a nawet restauracje, wykorzystując premje, udzielane im przez rzeźnie prowincjonalne.

Trzeba jeszcze dodać, że bekoniarne posiadają monopol eksportu do Anglii, Niemiec oraz do Ameryki. Uniemożliwiają zorganizowanie się i udział w wywozie innym czynnikiem gospodarczym.

Nawet rolnikom nie przyniosły bekoniarne spodziewanych korzyści, dyktują im ceny i t. d.

W konkluzji swej interpelacji prosi p. Poseł Snopeczyński 1) o ukrócenie szkodliwej działalności bekoniarńi na rynku krajowym, 2) o uzdrowienie eksportu mięsnego i przedsięwzięcie odpowiednich kroków, by przywileje udzielone dla poparcia eksportu mięsnego nie były obracane na szkodę rzemiosła rzeźniczo-wędliniarskiego, zaopatrującego rynek wewnętrzny i 3) o odebranie bekoniarńiom monopolu na wywóz wyrobów mięsnych.

Dlaczego warsztaty rzemieślnicze nie wywieszają cenników?

Biul. Inform. № 12-35 (str. 2) radził rzemieślniку wywiesić cenniki, wiele jednak warsztatów nie usłuchało dobrej rady i nie wywiesiło cenników.

Nie umieszczenie cennika na widocznym miejscu zniechęca klientów i odstręcza ich od zakupów czyli innymi słowy szkodzi rzemieślniку. Czas najwyższy zerwać z dawnym i zakorzenionym nieestetycznym zwyczajem, nie wywieszania cenników i nie naklejania kartek z ceną na przedmiotach, przeznaczonych na sprzedaż w nadziei, że kupujący nie znając prawdziwej ceny, da się nabrać nierzetelnemu rzemieślniку-kupcowi i więcej zapłaci. Dla każdego klienta inna cena. Rzeczywiście można na tym zarobić, ale wyrachowanie to jest mylne, bo jeszcze więcej na tym się traci. Taki klient co więcej zapłacił, jak się dowie, że padł ofiarą nieuczciwości, sam więcej nie przyjdzie i innych uprzedzi, żeby tam nie kupowali.

Mundury Straży Więziennej.

W Dz. U. R. P. № 90 z dn. 12 grudnia 1935 r. (poz. 577) podano rozporządzenie Min. Sprawiedliwości o umundurowaniu Straży Więziennej, w którym zamieszczono szczegółowe przepisy i wzory umundurowania, wyjaśnione 51 rys.

Wystawa Świętokrzyska.

Dnia 29 lutego 1936 r. jako w dziesiątą rocznicę zgonu Stefana Żeromskiego, Polskie Towarzystwo Krajoznawcze i Komitet Ochrony Puszczy Jodłowej im. Stefana Żeromskiego Związku Nauczycielstwa Polskiego działający pod Wysokim Protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w salach Resursy Obywatelskiej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 64, urządza Wystawę Świętokrzyską, która później ma być przeniesiona do Kiele.

Jako eksponaty będą wystawione mapy geograficzne i geologiczne gór Świętokrzyskich, tablice fotograficzne flory, fauny, zabytków architektury i sztuki, różne mapy posiadłości kościelnych, rodów rycerskich, rozmieszczenia osiedli przemysłowych i t. p. wiele innych wykazów.

Niezależnie od wykazów, wykresów, map i fotografii, mają być wystawione wyroby wytwarzane

przez mieszkańców ziemi kieleckiej, a więc rzemieślniку nie powinno zostać w tyle za przemysłem i rolnictwem i swoje wyroby winno zaprezentować w możliwie szerokim zakresie.

Wobec powyższego Izba zwraca się do PP. Rzemieślników z apelem, ażeby swoje eksponaty wysłali na wystawę, tembardziej że udział jest bezpłatny. Koniecznym byłby udział tych rzemieślników w wystawie, których wyroby są charakterystyczne dla Gór Świętokrzyskich, a więc np. wyroby z kamienia. Tym rzemieślniку, którzy nie będą w stanie pokryć kosztów związanych z wystawieniem eksponatów na wystawie, Izba przyjdzie z pomocą w formie zapomogi pieniężnej lub też wydeleguje jednego przedstawiciela dla grupy wystawców, który będzie opiekował się stoiskami rzemieślniку kieleckiego.

Uprasza się przeto o możliwie szybkie zgłoszenia swojego udziału w wystawie do Izby tutaj, podając jednocześnie wykaz eksponatów, aby Izba mogła ustalić wysokość i formę ewentualnej pomocy.

W sprawie źródła zakupu skór suszonych zwierząt futerkowych.

Podaje się do wiadomości firm kuśnierskich, białoskórniczych i garbarskich, że Centralny Syndykat Gospodarczy Rzemiosła Rzeźnicko-Wędliniarskiego w Poznaniu, (ul. Wielkie Garbary 27) ma do sprzedania pewną ilość suszonych skór srebrnych lisów i innych szlachetnych skór futrzanych.

Treść: **Do Cechów i Organizacji. Z działalności Izby Rzem. w Kielcach.** Z posiedzenia Zarządu Izby Rzemieślniczej w Kielcach.

Informacje i porady. Badanie ksiąg handl. Uznanie farbiarstwa jako rzemiosła. Egzaminacje mistrzowskie w nowych zawodach. Roboty wzbronione młodocianym. Kwalifikacje do nauczania w szkołach zawod. Dozwolone odsetki. Podatek od drożdży. Obniżka składek w ubezpiecz. od ognia. Podatek przemysłowy. Przepisy egzekucyjne. Nowe miasto. Konkurs na instrumenty smyczkowe. Prośba do Cechów. Od Zarządu Izby. Uprawnienia rzemieślnicze absolwentów szk. techn.

Kronika Rzemieślnicza. Związek Gosp. rzeźn.-wędlin. Opłatek w Stow. Rz. Chrześcijan w Kielcach.

Wydawnictwa. Rzemiosło. Reklama. Katalog pism Polski.

Biuletyn Informacyjny Biura Org.-Handl. przy Izbie Rzem. w Kielcach. Instytucja kredytowa. Kredyty budowlane. Informacje o imporcie i eksporcie. Konkurencja przemysłu bekonowego. Cenniki. Mundury. Wystawa Św. Krzyska. Źródło zakupu skór.

IZBA RZEMIEŚLNICZA W KIELCACH

PREZES:

(—) *Edward Balcer.*

Druk zakończono dn. 15 stycznia 1936 r.

DYREKTOR:

(—) *G. Axentowicz.*